

Nr 158.

Av herr **Sundberg, Carl, m. fl.**, om ändrad lönegradsplacering för vissa länsjägmästare och förste assistenter hos skogsvårdsstyrelserna.

I anledning av riksdagens beslut utfärdade Kungl. Maj:t den 28 juni 1946 bl. a. avlöningsreglemente för ordinarie befattningshavare vid skogsvårdsstyrelserna.

Enligt detta hänföres *länsjägmästarna* till lönegraderna Sa 27, 29 och 30 som överensstämma med motsvarande lönegrader i det civila avlöningsreglementets löneplan A. Av ifrågavarande befattningar tillhöra 14 stycken lönegrad Sa 27, 8 stycken lönegrad Sa 29 och 3 stycken lönegrad Sa 30.

Det torde även i detta sammanhang böra erinras om, att enligt den av riksdagen beslutade löneplaceringen länsjägmästarna i flera fall blevo inplacerade i lönegrader, vilkas löner inneburo sänkningar och i vissa fall betydande sådana.

Ur landets synpunkt torde det, särskilt nu då råvarusituationen för våra träförädlingsindustrier tenderar att bli prekär och dessa industriernas framtid med all säkerhet är ett råvaruproblem, få anses synnerligen värdefullt, att till länsjägmästarebefattningarna kunna knyta högt kvalificerade och för skogsvårdsstyrelseverksamheten väl skickade personer, som ha förmåga att höja skogsproduktionen inom sitt verksamhetsområde.

Även om undertecknade anse, att löneställningarna överhuvud taget borde ligga högre, vilja vi nu blott taga upp frågan om de lägst avlönade länsjägmästarnas löneplacering (lönegrad Sa 27), som synes oss giva anledning till väsentliga erinringar.

Om man jämför med löneställningar för andra tjänstemän så kan här framhållas följande.

Den löneställning som länsjägmästarna erhållit är väsentligt lägre än för befattningshavarna inom andra yrken med vilka de ur tjänstesynpunkt böra anses jämställda, nämligen bl. a. vägdirektörer (C 5, 6) och länsarkitekter (C 5). Det borde ha varit skäligt, att länsjägmästarna, vilka äro länschefer inom sitt område och på vilkas skogliga kapacitet och organisationsförmåga stora krav ställas, erhållit samma löneställning som ovannämnda tjänstemän.

I framställning till Kungl. Maj:t har kungl. lantbruksstyrelsen föreslagit, att *sekreterarna i hushållningssällskapen*, eller som de möjligen komma att benämnas lantbruksdirektörer eller länsagronomer, skola placeras i 28:e lönegraden. Någon lönedifferentiering föreslås ej heller.

Det synes icke vara riktigt, att länsjägmästarna i de flesta länen skola ligga lägre i lönehänseende än nämnda tjänstemän hos hushållningssällskapen.

Här bör också framhållas, att revirförvaltare i 1:a klass revir är placerad i lönegrad A 26 med ett lönetillägg av 1 320 kronor. Den sammanlagda lönen för dessa jägmästare ligger alltså mellan 28:e och 29:e lönegraderna. Enligt vår mening torde det vara fullt befogat, att länsjägmästarnas löneställningar ej är lägre.

Det kan vidare erinras om att föreståndare för våra lantmanna- och lantbruksskolor komma upp i löneförmåner — lön inkl. värdet av fri bostad, fritt bränsle m. m. — som motsvara lönegrad A 28. Vid jämförelse med denna tjänstemannagrupp ligger i öppen dag, att länsjägmästarna böra inplaceras i lägst 28:e lönegraden.

Beträffande skillnaden i lönehänseende mellan länsjägmästare och bitr. länsjägmästare samt distriktsjägmästare, vilka placerats i Sa 26, är det anmärkningsvärt, att länsjägmästarna i flertalet län blott ligga en lönegrad högre. Detta förhållande synes oss vara oriktigt. Sistnämnda tjänstemän äro dock chefer inom sina län och ansvariga för den skogliga utvecklingen, varför en mera markerad skillnad i lönehänseende bör föreligga.

En mera väsentlig skillnad i löneavseende mellan länsjägmästarna i de mindre och medelstora länen kan ur skogsägarnas synpunkt bliva en påtaglig nackdel. Risk föreligger, att länsjägmästarna i de mindre länen för ernående av bättre löneställning söka transport till ett större län. Det måste för skogsvården inom länet vara en nackdel, om den lokalt förvärvade kännedomen om skogsvården och näringsförhållandena i övrigt icke skall kunna utnyttjas under längre tid. En landsända kan icke vara betjänt av att chefsbefattningen inom ett så viktigt område som skogsvårdens får karaktär av passage-tjänst. Ju mindre skillnaden i lönehänseende är, desto mindre blir risken härför.

En jämkning i lönehänseende till förmån för de lägst avlönade länsjägmästarna är påkallad för att till dessa befattningar kunna erhålla kvalificerade tjänstemän, och undertecknade förmena därför, i enlighet med vad som ovan framförts, att länsjägmästarna i de 14 län, vilka nu äro placerade i lönegrad Sa 27, böra uppflyttas i lönegrad Sa 28.

Även en annan tjänstemannagrupp hos skogsvårdsstyrelserna synes undertecknade blivit felplacerad, nämligen *1:e assistenter i de län där bitr. länsjägmästare saknas*. De hava hänförts till Sa 22.

Dessa befattningshavare inneha en med bitr. länsjägmästare närmast jämförbar tjänsteställning. De äro således liksom dessa länsjägmästarnas ersättare samt ha en allsidig och ansvarsfull tjänstgöring i övrigt. Flera av dessa tjänstemän ha före skogsvårdsstyrelsernas omorganisation varit bitr. länsjägmästare.

Då skillnad i löneavseende mellan länsjägmästare i mindre län och bitr. länsjägmästare nu är *en* lönegrad, så är skillnaden mellan 1:e assistenter i län, där bitr. länsjägmästare saknas, och länsjägmästare *fem* lönegrader. Denna skillnad är påtagbart för stor. De tekniska ledarna, som ej kunna anses ha ett mera självständigt arbete, äro placerade i 24:e lönegraden. Genom sin inplacering i 24:e lönegraden få de tekniska ledarna längre semester och högre reseklass än nämnda befattningshavare. Rekryteringen av berörda 1:e assistentbefattningar med lämpliga personer kommer att försvåras genom nu framhållna skillnad i löneplacering. Detta förhållande har redan nu kunnat påvisas. Sveriges jägmästares och forstmästares riksförbund ha i yttrande över 1944 års skogsvårdsstyrelseutrednings betänkande föreslagit placering i A 24 för dessa 1:e assistenter och även föreslagit tjänstebenämningen bitr. jägmästare.

Som jämförelse med andra yrken kan nämnas, att kungl. lantbruksstyrelsen för hushållningssällskapens jordbruks- och husdjurskonsulenter föreslagit lönegrad som motsvarar Sa 23 och att lantmannaskolornas ämneslärare ha löneförmåner som också motsvara denna lönegrad.

Undertecknade anse, att för 1:e assistenter i län, där bitr. länsjägmästare saknas, en höjning av löneställningen till 24:e lönegraden enligt vad här anförts är motiverad.

Med stöd av vad vi ovan anført hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att de länsjägmästare som nu äro placerade i Sa 27 uppflyttas i lönegrad Sa 28, samt

att förste assistenterna i de län, där bitr. länsjägmästare saknas, uppflyttas i lönegrad Sa 24.

Stockholm den 22 januari 1947.

Carl Sundberg.

J. B. Johansson.

Alfred Andersson.

Arthur Heiding.

Axel Mannerskantz.
